

บทที่ 2

วรรณคดีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข เป็นหลักสูตรใหม่ที่เพิ่งมีการประกาศใช้เมื่อปีการศึกษา 2528 จึงมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพียง 2 เรื่อง แต่ผู้วิจัยได้ค้นคว้ารวบรวมผลงานการเขียนบทความ หนังสือ เอกสารและงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมานำเสนอในบทนี้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

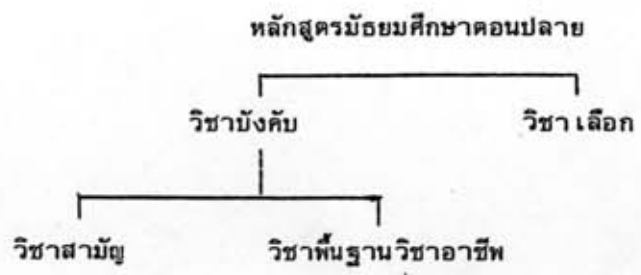
1. วรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข

หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขอยู่ในความรับผิดชอบของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ มีขั้นตอนและกระบวนการของการพัฒนา เช่นเดียวกับหลักสูตรวิชาอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย ความเป็นมาของหลักสูตร จุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหา วิธีสอน และการประเมินผลหลักสูตร

ความเป็นมาของหลักสูตรพื้นฐาน วิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 เป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเด่น คือ เป็นหลักสูตรที่จบในตัวเอง มุ่งเน้นการเรียนในกลุ่มวิชาที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้โดยตรง นอกจากนั้นยังเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงอีกด้วย ดังนั้นในโครงสร้างของหลักสูตรฉบับนี้จึงกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพเป็นวิชาบังคับ นักเรียนทุกคนจะต้องเลือกเรียนสาขาใดสาขาหนึ่งเป็นจำนวน 12 หน่วย การเรียนจากวิชาพื้นฐานอาชีพ 7 สาขา ที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ดังแผนภูมิ

- ช่างอุตสาหกรรม
- เกษตรกรรม
- คหกรรม
- พาณิชยกรรม
- ศิลปกรรม
- ศิลปหัตถกรรม
- การสาธารณสุข

เพื่อสนองนโยบายของชาติในเรื่องการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาสาธารณสุขของประเทศ หลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขจึงมีจุดเน้นที่การมองกันโรค การส่งเสริมสุขภาพและการแก้ไขปัญหสุขภาพของประชาชนด้วยวิธีการสาธารณสุขมูลฐาน

จุดประสงค์ของหลักสูตร

มีวัตถุประสงค์อยู่ 3 ประการ คือ

1. ให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะช่วยเหลือดูแลสุขภาพของประชาชนได้ในระดับงานสาธารณสุขมูลฐาน
2. ให้มีความรู้และทักษะที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ
3. ให้มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณสุขของชุมชน

เนื้อหาของหลักสูตร

เนื้อหา มีลักษณะผสมผสานกันในหลายเรื่อง โดยแบ่งออกเป็น 8 รายวิชา และยึดเอากลุ่มอายุของบุคคลเป็นแกน ดังโครงสร้างต่อไปนี้ (กรมวิชาการ 2528 : 2)

สธ 011	การดูแลสุขภาพของเด็กวัยทารก	4 คาบ/สัปดาห์ 2 หน่วย
สธ 012	การดูแลสุขภาพ เด็กวัยก่อน เรียน	4 คาบ/สัปดาห์ 2 หน่วย
สธ 013	การดูแลสุขภาพ เด็กวัย เรียน	2 คาบ/สัปดาห์ 1 หน่วย
สธ 014	การดูแลสุขภาพ เด็กวัยรุ่นตอนต้น	2 คาบ/สัปดาห์ 1 หน่วย
สธ 015	การดูแลสุขภาพวัยรุ่นตอนปลาย	2 คาบ/สัปดาห์ 1 หน่วย
สธ 016	การดูแลสุขภาพของวัยผู้ใหญ่	2 คาบ/สัปดาห์ 1 หน่วย
สธ 017	การดูแลสุขภาพบุคคลวัยกลางคน	4 คาบ/สัปดาห์ 2 หน่วย
สธ 018	การดูแลสุขภาพบุคคลวัยสูงอายุ	4 คาบ/สัปดาห์ 2 หน่วย

สาระสำคัญของ เนื้อหาหลักสูตรมุ่ง เน้นที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับ การเจริญเติบโตและพัฒนาการในแต่ละวัยของมนุษย์ ตลอดจนสิ่งจำเป็นที่บุคคลแต่ละวัยต้องได้รับ ในอันที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพสมควรแก่วัย รวมทั้งการ สังเกตอาการผิดปกติ การดูแลรักษาโรคที่พบบ่อย ๆ อย่างง่าย ๆ การฟื้นฟูสมรรถภาพ การ ป้องกันโรคและการส่งเสริมสุขภาพ ตลอดจนการแก้ไขภาวะแวดล้อมที่เป็นปัญหาสาธารณสุข ในชุมชน ฉะนั้นการเรียนการสอนจึงเน้นที่การสาธิตและการฝึกปฏิบัติทั้งในห้องเรียนและนอก ห้องเรียน

หลักสูตรการสาธารณสุขนี้มี เป้าหมาย เช่น เดียวกันกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา แต่แนวคิด วิธีการ และเนื้อหาวิชาลึกและกว้างกว่า ทั้งนี้เพราะนอกจากจะเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริม สุขภาพของตนเองแล้วยังเพื่อให้สามารถช่วยเหลือ ป้องกัน และส่งเสริมสุขภาพผู้อื่นได้ใน ระดับงานสาธารณสุขมูลฐาน และยังมีเงื่อนไขให้โรงเรียนที่จะ เปิดสอน เตรียมจัดบุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ให้เหมาะสม เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนหลักสูตรสาธารณสุข และช่วยให้การเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาซึ่งเป็นวิชาบังคับสามารถสอนได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ได้ด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขในประเทศไทยและต่างประเทศ พบว่า ในประเทศได้มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขอยู่เพียง 2 เรื่อง เป็นเรื่องที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข และเรื่องสมรรถฐานของครู ผู้สอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข ในทรรศนะของผู้บริหารครู และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนี้เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอื่น ๆ สำหรับในต่างประเทศยังไม่มีการวิจัยเกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

นฤมล เจริญกุล (2529: 60-71) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา จำนวน 1,196 คน จาก 27 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพสาขาการสาธารณสุขส่วนมากเป็นเพศหญิง และที่เลือกเรียนวิชานี้เพราะสามารถเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ รองลงมาเพราะเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อตนเอง
2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความสำคัญของจุดประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับสำคัญปานกลาง และนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของจุดประสงค์หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย
3. นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาหลักสูตรโดยสรุปรวมหมดทุกด้านอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้านโดยนักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย

สุภาพ คำวัง (2530: 75-83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สมรรถฐานของครูผู้สอน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข ในทรศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า ผู้บริหาร ครู และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อสมรรถฐานของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด และเพื่อเปรียบเทียบสมรรถฐานของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข ในทรศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียน วุฒิศาสตร์การศึกษา อายุ และเพศ จำนวน 222 คน ที่มีความแตกต่างกันในด้านประสพการณ์ในการทำงาน โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหาร ครู และนักเรียนจากโรงเรียนที่เปิดสอน ซึ่งได้มาจากการสุ่มหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับ สมรรถฐานของครูผู้สอน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีความคิดเห็นต่อสมรรถฐานของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาการสาธารณสุขในแต่ละด้าน และรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมากและมากที่สุด
2. ผู้บริหารที่มีประสพการณ์การทำงาน วุฒิศาสตร์การศึกษา และอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถฐานของครูผู้สอนในด้านต่าง ๆ และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ครูที่มีประสพการณ์การทำงาน วุฒิศาสตร์การศึกษา อายุ และเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถฐานของครูผู้สอนในด้านต่าง ๆ และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถฐานของครูผู้สอน ในด้านต่าง ๆ และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
5. ผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีความคิดเห็นต่อสมรรถฐานของครูผู้สอนในด้านต่าง ๆ และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปลายปีการศึกษา 2528 ภายหลังจากการที่ได้ประกาศใช้หลักสูตรนี้แล้ว กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้ทำการสำรวจข้อมูลจากโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข โดยการสร้างเครื่องมือในการประเมินผล และส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่เปิดสอนปรากฏผลว่า

1. โรงเรียนขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนตลอดจนหนังสือประกอบการเรียน
2. โรงเรียนขาดแคลนบุคลากรที่ตรงตามเงื่อนไข มีความต้องการครูที่จบด้านสาธารณสุข หรือพยาบาล เนื่องจากความยากลำบากในการจัดกิจกรรมการเรียน
3. ครูผู้สอนต้องการให้มีการจัดการอบรมผู้สอนวิชานี้ต่อไปอีก เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และความมั่นใจในการสอน
4. ขาดงบประมาณในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์ เนื่องจากไม่จัดเข้าอยู่ในหมวดวิชาใด

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอื่น ๆ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและปลาย พุทธศักราช 2524 ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่องนี้ ได้ดังนี้

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา สำนักงานศึกษาธิการ เขตการศึกษาที่ 6 (2523: 1-4) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 โดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ ครูอาจารย์ที่สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ ใช้สุ่มตัวอย่างแบบหลายระดับชั้น (Multistage Random Sampling) ตัวอย่างประชากรเป็นโรงเรียนประจำจังหวัด 3 โรงเรียน โรงเรียนประจำอำเภอ 17 โรงเรียน โรงเรียนประจำตำบล 8 โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์อีก 16 โรงเรียน ผลการศึกษาวิจัย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดวิชาชีพ พอสรุปได้ดังนี้

1. การจัดสอนวิชาชีพ พบว่า โรงเรียนประจำอำเภอ เปิดสอนวิชาอาชีพและส่งเสริมให้เรียนมากกว่าโรงเรียนประเภทอื่น ๆ
2. ลักษณะการจัดแผนการเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนมากจะจัดแผนการเรียนไว้ 3 ปี แต่จัดอย่างไม่เป็นเป้าหมาย การจัดให้นักเรียนเข้าเรียนตามแผนการเรียนต่าง ๆ พบว่า โรงเรียนประจำจังหวัดให้นักเรียนเลือกแผนการเรียนในวันสมัครสอบคัดเลือก โรงเรียนประจำอำเภอและโรงเรียนประจำตำบล ให้นักเรียนเลือกหลังการสอบคัดเลือกเข้าเรียนได้ โรงเรียนราษฎร์จะจัดนักเรียนเข้าเรียนตามแผนการเรียนที่โรงเรียนจัดไว้
3. การฝึกงานนอกสถานที่พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนมาก ไม่ได้ใช้แหล่งวิทยาการ สถานประกอบการในการสอนวิชาอาชีพ จะมีอยู่บ้างเป็นโรงเรียนประจำตำบล

สมศักดิ์ เอี่ยมธรรมชาติ (2519: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย "เรื่องการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 ในเขตการศึกษา 8" เพื่อสำรวจปัญหาในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2518 ผลการวิจัยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาอาชีพสรุปได้ดังนี้

1. การใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหามาก ด้านขาดกำลังบุคลากร และมีปัญหาทางด้านการเปิดสอนหมวดวิชาชีพให้สนองความต้องการของนักเรียน
2. ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาชีพ ส่วนมากมีปัญหาทางด้านขาดอาจารย์ผู้สอน ขาดแบบเรียนของนักเรียน ขาดงบประมาณในการดำเนินงานและขาดอุปกรณ์การสอน
3. ด้านวิธีสอนของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาชีพที่ใช้มาก คือ การฝึกปฏิบัติ การบรรยาย และการสาธิต
4. ด้านความเพียงพอของสถานที่ วัสดุอุปกรณ์การสอน ตามความคิดเห็นของผู้สอนในหมวดวิชาชีพ พบว่า สิ่งที่ขาดแคลนมากคือ โรงฝึกงาน เรือนเพาะชำ และวัสดุอุปกรณ์การสอน
5. วิธีการวัดผลของหมวดวิชาชีพ ผู้สอนใช้การสอบภาคปฏิบัติและการตรวจผลงาน เป็นลำดับที่ 1 การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยเป็นอันดับที่ 2 และใช้วิธีการสังเกตเป็นอันดับที่ 3

ไชยพร ศัพท์จิตานนท์ (2525: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องสภาพการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ในเขตการศึกษา 8 โดยใช้แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนวิชาอาชีพ จำนวน 119 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 620 คน และใช้แบบสังเกตสภาพการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพของโรงเรียน 12 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. หลักสูตรวิชาพื้นฐานซึ่งเป็นวิชาบังคับ พบว่า ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมากทุกเรื่อง แต่ด้านแนะแนวอาชีพมีความเหมาะสมน้อย ในเรื่องการสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่จะตัดสินใจเลือกแผนการเรียน และโรงเรียนจัดการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพให้นักเรียนทราบโดยทั่วกันอยู่ในระดับน้อย

2. ด้านการเรียนการสอนพบว่า สิ่งที่เป็นปัญหามาก ได้แก่ ด้านการพานักเรียนออกไปดูงาน ด้านการเชิญวิทยากรหรือบุคคลในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักเรียน และด้านสื่อการสอน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการออกไปฝึกงานนอกโรงเรียน

3. ด้านการวัดและประเมินผลพบว่า นักเรียนมีบทบาทในการตั้งเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

4. ปัญหาการเรียนการสอนพบว่า มีปัญหาในด้านขาดครูผู้สอน ขาดแคลนหนังสือและคู่มือการสอน ขาดอุปกรณ์ และมีความไม่เหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่ออุปกรณ์และเครื่องมือ

โสภณ ไสมดี (2525: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มการงานอาชีพในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 ในเขตการศึกษา 6 ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความเข้าใจอยู่ในระดับดี

2. การดำเนินการในกิจกรรมการใช้หลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนได้ดำเนินการอยู่ในระดับมากในเรื่อง การจัดแผนการเรียน การวางแผนการสอน เทคนิคและวิธีการสอน เรื่องที่ดำเนินการในระดับน้อยคือ เรื่องสื่อการเรียนและสถานที่ฝึกงาน

3. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนได้ประสบปัญหามากในเรื่องสื่อการเรียน การจัดแผนการเรียน และประสบปัญหาน้อยในเรื่อง การวางแผนการสอน สถานที่ฝึกงาน การวัดและประเมินผล

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องของหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข พบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สาเหตุที่เลือกเรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาคือ และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของจุดประสงค์ของหลักสูตรมากกว่านักเรียนชาย และในทรรศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียนที่มีต่อผู้สอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข มีความเห็นว่า สมรรถฐานด้านเจตคติของผู้สอน เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด รองลงมาคือ ด้านบุคลิกภาพ ส่วนปัญหาที่เกิดจากการใช้

หลักสูตรนี้หลังจากเปิดสอนในปีการศึกษา 2528 เท่าที่กรมวิชาการได้ทำการสำรวจไว้ คือ โรงเรียนขาดแคลนสื่อการเรียนการสอน และหนังสือประกอบการเรียนของนักเรียน ขาดแคลนบุคลากรที่ตรงตามเงื่อนไข และขาดงบประมาณในการจัดหาสื่อ

จากการวิจัยดังกล่าว ทำให้ทราบว่า หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข ยังมีปัญหาอยู่หลายประการ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข ในโรงเรียนที่เปิดสอนเป็นรุ่นแรกกว่ามีสภาพและปัญหา อย่างไรบ้าง โดยศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อนำผลมา เป็นแนวทางในการปรับปรุง การจัดการเรียนการสอน และหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

ศูนย์วิทย์ทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย